

דַע, כִּי כָל רוּעָה וְרוּעָה יֵשׁ לוֹ נִיגוּן מִיּוֹחַד לְכִי הָעֹשִׁים וְלִכִּי הַמְּקוֹם שֶׁהוּא רוּעָה שָׁמַיִם.
כִּי כָל בְּהֵמָה וּבְהֵמָה יֵשׁ לָהּ עֵשֶׂב מִיּוֹחַד, שֶׁהִיא צְרִיכָה לֵאכְלוֹ...
וְלִכִּי הָעֹשִׁים וְהַמְּקוֹם שֶׁרוּעָה שָׁמַיִם, כֵּן יֵשׁ לוֹ נִיגוּן. כִּי כָל עֵשֶׂב וְעֵשֶׂב יֵשׁ לוֹ שִׁירָה שְׂאוֹמֵר...
(ליקוטי מוהר"ן סג)

זה המסע שלי

מסע לעבר היעוד, לעבר הסיבה שבשבילה הגעתי לכאן לעולם.
רגע לפני היציאה למסע צייד אותי אלוקים בכל הכלים שאצטרך,
בכוחות, בכישרונות, בנטיות הלב שלי,
בדברים שבוערים בי ומכאיבים לי
ובדברים שממלאים אותי ונותנים בי כוח.

במהלך המסע קיבלתי עוד ועוד כלים מההורים שלי, מהמשפחה, סביבה,
התמודדויות, משברים, ואתגרים שעברתי. מסע שבו אני גיבורת הסיפור,
בוחרת בחירות ועושה מעשים כדי להפוך את העולם לטוב יותר בדרך שלי.

מסע של איזון,

איזון בין הקשבה וקבלה מאחרים - לבין הקשבה מתמדת פנימה לתוך הלב
שלי, למה שהוא מרגיש ולצורך שלו לפעמים לעצור, לנשום נשימה עמוקה
ולשאול מה הלאה? לאן עכשיו?

לפעמים המסע ידרוש הקרבה, יהיו לו מחירים שבחרתי בהם מעצם כניסתי
למסע, אבל ביום מן הימים כשאגיע לסופו, אני אוכל להסתכל אחורה ולראות
איזו דרך עברתי, איזה חותם הותרתי על האנשים, הפרחים, והנוף, ואוכל
להגיד בלב שלם-

שהיה שווה את זה..

תכילת הדבר:

“יהי רצון מלפניך ה' אלוקי ואלוקי אבותי, אבא אוהב שתזכנה אותי”

